

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení z předsedy JUDr. Michala Mazance, a soudců JUDr. Pavla Vrchy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu o pravomoc mezi ním a **Městským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Cm 56/2010, o splnění povinnosti ze smluv o šíření zemského digitálního televizního vysílání: žalobkyně **CET 21, spol. s r. o.**, se sídlem v Praze 5, Kříženeckého nám. 1078/5, IČ 45800456, zastoupená Mgr. Ing. Pavlem Kejlou, advokátem se sídlem v Praze 1, Jungmannova 31, a žalované **České Radiokomunikace, a. s.**, se sídlem v Praze 3, U Nákladového nádraží 3144/4, IČ 24738875,

t a k t o :

Príslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Cm 56/2010, o splnění povinnosti ze smluv o šíření zemského digitálního televizního vysílání, **je správní orgán.**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 13. 3. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Městským soudem v Praze ve věci žaloby na splnění povinnosti žalované ze smluv o šíření zemského digitálního televizního vysílání.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobou na splnění povinnosti žalované ze smluv o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) se žalobkyně domáhala vůči žalované plnění povinnosti šířit zemské digitální televizní vysílání programu Nova.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 7. 2011, čj. 5 Cm 56/2010 - 51, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). V odůvodnění uvedl, že řízení zastavil podle § 104 odst. 1 o. s. ř. pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v chybějící pravomoci soudů rozhodovat tento a obdobné spory. Dovodil, že se žalobkyně domáhá, aby soud uložil žalované šířit zemské digitální vysílání programu Nova a Nova Cinema způsobem v žalobě popsaným. K rozhodování takového sporu je podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o elektronických komunikacích“ nebo jen „zákon č. 127/2005 Sb.“) dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu, nikoli soudu v občanském soudním řízení; proto bylo rozhodnuto o postoupení věci tomuto příslušnému orgánu.

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že podle § 127 zákona o elektronických komunikacích je spor možno řešit pouze v případě, že se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnost a že se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. V tomto případě však není splněna už první zákonná podmínka, vymezení sporu z hlediska subjektů, neboť na straně žalobkyně se nejedná o osobu vykonávající komunikační činnost, žalobkyně je provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání. Řešit spor podle § 129 zákona o elektronických komunikacích je možno za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v tomto ustanovení. Musí se jednat o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné, což splňuje žalovaná, a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé. Podle § 2 písm. a) uvedeného zákona je účastníkem ten, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb, což v tomto případě splňuje žalobkyně. Zároveň je však nezbytné, aby byla splněna další zákonná podmínka, a to že spor se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Podle názoru navrhovatele však tato podmínka splněna není. Nařízení vlády č. 161/2008 Sb., o technickém plánu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální vysílání (nařízení vlády o technickém plánu přechodu), ve kterém byly konkrétní rádiové kanály určeny a na jehož znění smlouvy mezi žalobkyní a žalovanou odkazují, bylo totiž vydáno k provedení čl. II bodu 1 zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, nikoli k provedení zákona o elektronických komunikacích. Český telekomunikační úřad je podle § 72a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích oprávněn řešit pouze spor, pokud nedojde k uzavření smlouvy o šíření rozhlasového a televizního vysílání podle § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, což není tento případ, neboť není pochyb o tom, že smlouva byla mezi spornými stranami uzavřena. Český telekomunikační úřad není oprávněn rozhodovat spor o plnění ze smlouvy uzavřené mezi provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání a podnikatelem poskytujícím službu šíření rozhlasového a televizního vysílání. Z tohoto důvodu je k rozhodování příslušný Městský soud v Praze.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích § 129 Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku. Lhůta pro vydání rozhodnutí činí 4 měsíce, ve zvláště složitých případech 6 měsíců.

V posuzované věci je žalobkyně provozovatelkou zemského digitálního televizního vysílání programu Nova a Nova Cinema, zatímco žalovaná je podnikatelkou zajišťující síť elektronických komunikací pro zemské digitální vysílání, tedy osobou vykonávající komunikační činnost; jedná se tudíž o spor subjektů předvídaných v cit. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Zbývá nyní (z hlediska zkoumání příp. pravomoci Úřadu tento případ rozhodovat) posoudit, zda uvedený spor mezi těmito subjekty se vskutku týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, či nikoliv.

Podle žalobního tvrzení spor vznikl v důsledku neplnění dvou smluv ze strany žalované, kterou žalobkyně uzavřela s žalovanou. Konkrétně se jedná o smlouvy o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) ze dne 30. 10. 2008, jejichž předmětem je „poskytování služby šíření Programu ve formátu DVB-T Poskytovatelem Provozovateli prostřednictvím Vysílací sítě 2“, a to v rozsahu a za podmínek v těchto smlouvách dále specifikovaných.

Zákon o elektronických komunikacích v § 72 (nadepsaném „Povinnost šíření určeného rozhlasového a televizního programu a služeb ve veřejném zájmu“) stanoví, že Úřad podnikateli, prostřednictvím jehož veřejné komunikační sítě je poskytována služba šíření rozhlasového a televizního vysílání, kterou využívají koncoví uživatelé jako hlavní prostředek příjmu rozhlasového a televizního vysílání, uloží rozhodnutím povinnost šířit určený rozhlasový nebo televizní program a s tímto programem související služby.

Do přijetí, resp. účinnosti (1. 1. 2008) zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu analogového televizního vysílání na zemské digitální vysílání, zákon o elektronických komunikacích obsahoval § 72a tohoto znění:

„(1) Služba šíření rozhlasového a televizního vysílání se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání^{(11), (16)} a podnikatelem poskytujícím tuto službu elektronických komunikací.

(2) Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen jednat o uzavření smlouvy podle odstavce 1 v případě, kdy je o to požádán provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání.

(3) *Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen smlouvu podle odstavce 1 uzavřít, pokud požadavky provozovatele rozhlasového a televizního vysílání nejsou v rozporu s návrhem smlouvy podle § 72b, odpovídají technickým parametrům jeho sítě, v jejich důsledku by nemohlo dojít k narušení integrity jeho sítě a požadovaná cena není nižší než nákladově orientovaná cena.*

(4) *Nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1, je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor. Pro rozhodnutí sporu platí obdobně § 127. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.*

(5) *Podání opravného prostředku proti rozhodnutí podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.“*

Již cit. zákonem č. 304/2007 Sb., byl však novelizován zákon o elektronických komunikacích, a to mj. vložení nového § 72b, jehož první odstavec je tohoto znění:

„(1) Má-li být předmětem smlouvy podle § 72a odst. 1 šíření zemského digitálního televizního vysílání, je podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání povinen vypracovat návrh smlouvy o poskytování této služby, který musí obsahovat kromě náležitostí podle § 63 odst. 3 všeobecné smluvní podmínky uvedené v odstavci 2, a uveřejnit jej v každé své provozovně a též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Smlouvu lze uzavřít nejdříve jeden měsíc po zveřejnění jejího návrhu. Pro změny návrhu smlouvy se použije toto ustanovení obdobně.

Druhý odstavec téhož ustanovení současně vymezuje obsahový rámec všeobecných smluvních podmínek ohledně návrhu cen a návrhu technického řešení šíření zemského digitálního televizního vysílání.

Technické souvislosti týkající se přechodu na digitální televizní vysílání podle čl. II bodu 1 zákona č. 304/2007 Sb., jsou pak podrobně řešeny nařízením vlády č. 161/2008 Sb., o technickém plánu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání (nařízení vlády o technickém plánu přechodu).

Z vyložené právní reglementace vyplývá, že v návaznosti na přechod ze zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální vysílání, jenž byl učiněn podle zákona č. 304/2007 Sb., ve vazbě na zákon o elektronických komunikacích, žalovaná uzavřela s žalobkyní vpředu již zmíněné (dvě) smlouvy o šíření televizního vysílání programů Nova a Nova Cinema, z nichž posléze mezi těmito účastníky vznikl spor o plnění. Při osvětlení těchto normativních a skutkových okolností pak zvláštní senát dospěl k závěru, že tu jde o spor mezi dotčenými subjekty, který se týká povinnosti šířit zemské digitální televizní vysílání podle smluv uzavřených za podmínek vymezených zákonem o elektronických komunikacích. Jde tedy o spor týkající se povinností uložených *na základě* zákona o elektronických komunikacích ve vazbě na plnění povinností ve smyslu zákona č. 304/2007 Sb. a s promítnutím specifických technických záležitostí upravených nařízením vlády č. 161/2008 Sb. o technickém plánu přechodu; k rozhodování tohoto

sporu je tak ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích dána pravomoc Úřadu.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc správního orgánu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Bude proto na krajském soudu, aby v intencích výše uvedených závěrů zvláštního senátu znovu rozhodl o odvolání ohledně částky připadající na smluvní pokutu, a následně byla věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlem Simonem ve věci návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02, Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu o pravomoc mezi ním a **Městským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Cm 56/2010, o splnění povinnosti ze smluv o šíření zemského digitálního televizního vysílání: žalobkyně **CET 21 spol. s r. o.**, se sídlem v Praze 5, Kříženeckého nám. 1078/5, IČ 45800456, a žalované **České Radiokomunikace, a. s.**, se sídlem v Praze 6, Skokanská 2117/1, IČ 24738875,

t a k t o :

Usnesení zvláštního senátu ze dne 28. 1. 2013, č. j. Konf 16/2012 - 15, se opravuje tak, že se poslední věta odůvodnění, znějící *„Bude proto na krajském soudu, aby v intencích výše uvedených závěrů zvláštního senátu znovu rozhodl o odvolání ohledně částky připadající na smluvní pokutu, a následně byla věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu.“*, vypouští.

O d ů v o d n ě n í :

Ve věci vedené u zvláštního senátu pod sp. zn. Konf 16/2012 bylo dne 28. 1. 2013 vydáno usnesení č. j. Konf 16/2012 - 15, kterým byl rozhodnut kompetenční spor mezi Českým telekomunikačním úřadem a Městským soudem v Praze ohledně žaloby na plnění povinnosti ze smluv o šíření zemského digitálního televizního vysílání. Poslední věta odůvodnění (*„Bude proto na krajském soudu, aby v intencích výše uvedených závěrů zvláštního senátu znovu rozhodl o odvolání ohledně částky připadající na smluvní pokutu, a následně byla věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu.“*) byla však v usnesení uvedena zjevným nedopatřením; posuzovaný případ se nikterak netýkal smluvní pokuty, ani soud nerozhodoval o odvolání. Předseda zvláštního senátu proto tuto zjevnou nesprávnost ve výroku tohoto usnesení uvedeným způsobem opravil (§ 4 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, a § 164 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. 6. 2014

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu